

РЕШЕНИЕ

№ 6552

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8382** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 13 ал.9 от Закона за горите.

Образувано е по жалба на [фирма] против Заповед № РД05-00147 от 19.07.2021г на директор Регионална дирекция по горите-Ш., с което на осн. чл.13, ал. 3 и ал.8, т.2 от Закона за горите във връзка с чл. 9, ал. 2 от Наредба № 18 от 7.10.2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии /ДВ бр.82 от 23.10.2015 г./ и решение № 7051/08.12.2020 г., ад. 4437/2020 по описа на АССГ е наредено: НЕ УТВЪРЖДАВА горскостопанска програма за ПИ с идентификатор 46735.11.24 с площ от 9, 047 дка в землището на [населено място], общ А. собственост на жалбоподателя. Излага подробни съображения, че оспореният акт е издаден в противоречие с материално правни разпоредби и целта на закона. Моли да се отмени заповедта и да се върне преписката за ново произнасяне. Подробни съображения излага в писмени бележки. Не претендира разности.

Ответникът – директор Регионална дирекция по горите-Ш. в писмено становище поддържа неоснователност на жалбата. Претендира юриск. възнаграждение.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното.

В хода на предходното съдебно производство пред АССГ е установено, а това не се спори – по силата на възмездна сделка през 2008 г. жалбоподателят придобива

правото на собственост върху „пасище мера“ с площ 9048 дка, съставляващ ПИ 011024 в землището на [населено място], [община]. За имота е извършено нанасяне в КККР, видно от скица № 15-353932-04.06.2018 г. на СГКК Т..

На 17.03.2020г. в Регионална дирекция по горите - Ш. е постъпило Заявление за утвърждаване на горскостопанска програма с рег. индекс Р. 16-02517/17.03.2020 г. по Наредба № 18 от 7 октомври 2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии, подадено от инж. Р. И. - физическо лице, вписано в публичния регистър по чл. 235 от Закона за горите за упражняване на лесовъдска практика. За съда е без значение какви са били отношенията между лицето, подало заявлението и жалбоподател, предвид отразеното в заявлението, че се отнася до имот на дружеството. Към заявлението са приложени: скица, протокол за трасиране, проект за Г., таксационно описание.

Със заповед № Г. - 2500/11.05.2020г. на директора на Р.-Ш. не е утвърдена представената горскостопанска програма на основание чл. 13, ал. 8, т. 2 от ЗГ. Заповедта е обжалвана по реда на АПК. С влязло в сила съдебно решение № 7054/08.12.2020 г. по адм. дело № 4437/2020 г. на Административен съд София-град, Заповед № Г. - 2500/11.05.2020г. на директора на Р.-Ш. е отменена поради липса на правни, фактически основания и мотиви и преписката е изпратена на директора на Р.-Ш. за ново произнасяне. Решаващ състав на съда е приел СПН – липса на мотиви в оспорваната заповед от 2020 г. и е отменил акта на ответника, без да извърши проверка по същество.

В изпълнение на посоченото съдебно решение е издадена процесната втора Заповед №РД05-00147/19.07.2021 г. от директора на Регионална дирекция по горите-Ш., с която на основание чл. 13, ал. 3 и ал. 8, т. 2 от Закона за горите, във връзка с чл. 9, ал. 2 от Наредба 18 от 2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии и Решение № 7054/08.12.2020 г. по адм. дело № 4437/2020 г. на Административен съд София-град, ответникът не утвърждава горскостопанска програма за поземлен имот с идентификатор 46735.11.24 с площ от 9.047 дка, находящ се в землището на [населено място], общ. А., обл. Т., в местността „Под К.“, с трайно предназначение на територията: земеделска; начин на трайно ползване: пасище, собственост на жалбоподателя, придобит по възмездна сделка през 2008 г. Мотивите, изложени в изпълнение на съдебното решение, за да не се утвърди Г. за имота на жалбоподателя са, че за имота на жалбоподателя не е извършена промяна на предназначението от земеделска земя в гора. За да утвърди Г., административен орган сочи, че този имот не попада в изключения п ЗГ и Наредба 18/2015 г. – имота не е гора, а това, че се е самозалесил не може да доведе до промяна на предназначението му без да е спазена процедурата.

На основание Заповед РД 05-00038 от 17.02.2020 г. (не е приложена по преписката, а се цитира в решението на АССГ, приложено), комисия е извършила проверка по горскостопанската карта, чрез цифрова ортофотокарта и на терен, обстоятелствата по заявление /декларация от 7.02.2020 по реда на чл.83, ал.1 и чл.84 ал.1 от Закона за горите.

За резултатите е съставен протокол от 26.02.2020 г., в който е констатирано, че имот с идентификатор с 46735.11.24 с площ от 9, 047 дка в землището на [населено място], общ А. е устроен като горска територия, подотдел 60-г от Г. на ТП Д. О. от 2013г. На терен таксационното описание отговаря според установеното от комисията. Таксационното описание е изготвено от лесовъда, приложена към заявлението за

утвърждаване на Г.. Според посоченото в протокола, проверката е извършена и на терен, за прецизност не е съставен констативен протокол от теренна проверка. Комисията е посочила, че този имот не следва да се почиства, а да се стопанисва по чл.101 от ЗГ.

РИОСВ Ш. с писмо № Г. 18 от 17.03.2020г е съгласувало горскостопанската програма за процесния имот с мотиви, че същата при реализацията няма вероятност да окаже отрицателно въздействие върху местообитанията и/или видовете в най-близко разположената защитена зона и не е необходимо провеждане на процедура по реда на Глава втора от Наредбата за ОС.

Тези документи са обсъдени в изпълнение указанията на отменителното решение на АССГ.

Административен орган поддържа в оспорваната заповед от 2021 г., тъй като имотът е частна собственост, че следва да се изпълни процедура по чл. 13, ал. 3 от ЗГ - За горските територии - собственост на физически лица, юридически лица и техни обединения, се изработват горскостопански планове или програми. Ответник отрича този имот да е горска територия.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл.140 АПК от активно легитимирано лице чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт /след отстранени с молба от 22.10.2020г нередовности съгласно определение от 16.10.2020/. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 13 ал.9 от ЗГ.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения.

Оспорената заповед е издадена от компетентния за това орган чл.13 ал.8 т.2 от ЗГ-директор на Р. Ш., в чиито район се намира процесния имот от 9,047 дка.

От събраните по делото доказателства се установява, че по силата на нотариален акт за собственост №85, том VII, рег. № 6940, дело 1163/2008г и рег №1604/2008, акт№83 , том.6 дело 1194/08 при Съдия по вписванията на служба по вписванията [населено място] към Агенцията по вписванията и скица от СГКК [населено място] № 15-353932-04.06.2018г на поземлен имот с идентификатор - 46735.11.24 жалбоподател се легитимира като собственик на недвижимия имот, находящ се в [населено място], [община], с трайно предназначение на територията – земеделска и начин на трайно ползване – пасище и площ от 9,047 дка.

Заявлението за утвърждаване на Г. от името на жалбоподател е за поземления имот без да се сочи начина на трайно ползване и предназначение, а е посочен като част от подотдел 60 „г“, с територия попадаща в обхват на дейност на Р. Ш..

В заявлението е посочено, че поводът за програмата е стопанисване на имотите, съгласно чл. 13, ал. 3 от ЗГ. Съгласно посочената разпоредба „за горските територии - собственост на физически лица, юридически лица и техни обединения, се изработват горскостопански планове или програми." Съгласно чл. 13, ал. 8, т. 1 от същия закон, Г. се утвърждават от изпълнителния директор на И. за горски територии-държавна собственост, а съгласно г. 2 от посочената разпоредба, за горските територии извън случаите по т. 1 се утвърждават от директора на Р., в чийто териториален обхват попадат. Съгласно разпоредбите на чл. 13 от Закона за горите горскостопански

планове и програми се изработват и утвърждават за горски територии. Видно от приложената скица на имота, за който е изготвена горскостопанската програма, същият представлява земеделска територия -- частна собственост с НТП: пасище, поради което същият не попада в обхвата на разпоредбата на чл. 13 от Закона за горите, според изводите на ответника в оспорваната заповед. В резултат на проведена инвентаризация, имотът е устроен като подотдел 60 - г в горскостопанската карта на ТП Д. О. от 2013 г., представляващ издънково насаждение на възраст 30-37 години. Съгласно чл. 9, ал. 2 от Наредба 18 от 07.10.2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии, инвентаризираните залесени и самозалесени земеделски територии не се включват в баланса на горските територии, т.е. трайното предназначението на имота не се променя. Съдът приема тези изводи за правилни като интерпретация, но несъответни на установеното в хода на административното производство.

Тези имоти не стават горски територии с инвентаризацията и отразяването им в горскостопанските карти, видно както от чл. 9, ал. 2 от Наредба № 18 от 2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии, така и от чл. 14, ал. 3 от Наредба № 20 от 18.11.2016 г. за съдържанието, условията и реда за създаването и поддържането на горскостопанските карти. За да се извърши ползване от имота по реда на Закона за горите, съответно да се изготви и утвърди горскостопанска програма, следва да бъде променено предназначението на имота от земеделска в горска територия по реда чл. 81 от ЗГ или § 49 от ПЗР към ЗИД на ЗГ, предвид това, че административен орган поддържа становище, че локализирания терен документално е земеделска земя с посочен НТП – пасище. Административен орган не може да опровергае констатациите по протокола от 26.02.2020 г. на комисия, назначена от него. Противно на тези констатации се налага основанието по чл. 9, ал. 2 от Наредбата. Този извод на ответника е изолиран от установеното по делото – процесния имот като площ е самозалесила се територия, без да е инвентаризиран е станал горска територия, по причина, че отговаря на определението за гора.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗГ, гора по смисъла на този закон са земи, заети от горскодървесна растителност с площ не по-малка от един декар, височина на дървостоя в зряла възраст не по-малко от 5 м, широчина на насаждението, измерена между стъблата на крайните дървета, не по-малко от 10 м, и проекция на короните не по-малка от 10 на сто от площта на насаждението. Видно от приложените по делото доказателства – горскостопанска програма, писмо на РИОСВ, протокол на комисия, назначена от директор на Р. Ш. се установява, че състоянието на насажденията – широколистни култури на възраст над 30 (37) години, височина – 10 м., пълнота – 0, 7, изцяло покриват характеристиката за гора, дадена в цитирания чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗГ. Доколкото процесния имот притежава характеристиката на гора, в случая е неприложимо изключението, дадено в чл. 2, ал. 3, т. 3 от ЗГ, съгласно който разпоредбите на този закон не се прилагат за дървета от горскодървесни видове в земеделски територии, когато не притежават характеристиките на гора по ал. 1. Противно на закона е да се променя документалното определение за имота на жалбоподателя като земеделска земя, която е добила характеристиките на гора преди 30-37 години.

Към датата на изготвяне на горскостопанската програма, ПИ е придобил характеристиката на гора по смисъла на Закона за горите и е устроен в подотдел 60-г от Горскостопанския план на ТП Д. О. (Заклучение на комисията, назначена със

Заповед № РД05-00038/17.02.2020 посочено в протокола от 26.02.2020 г.)

Следва да се отбележи също така, че процесния имот не е включен в баланса на горските територии. Този факт се доказва от съдържането на Скицата издадена от СГКК [населено място] с №15-353932-04.06.2018г за поземлен имот с идентификатор - 46735.11.24, а също така и по аргумент на чл.9, ал.2 от НАРЕДБА № 18 от 07.10.2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии - Обн. - ДВ, бр. 82 от 23.10.2015 г. Тази земеделска територия, с оглед извършената инвентаризация, записите в действащия към настоящия момент Г. на ТП Д. О. и установената възраст на наличната върху нея дървесна растителност, е придобила характеристиката на гора преди 01.03.1991 г. По тази причина ответник не може да се позове на тази разпоредба, тъй като както той споменава в оспорваната заповед от 2013 г. спорния имот е устроен като горска територия. От това следва и невъзможността на процедурите по чл. 83 и 84 от ЗГ, тъй като съобразно възрастта на дървесната растителност, според данните от протокола на комисията от 26.02.2020г., както и данните по заявление РДГ16-2517/17.03.2020, обяснителната записка и таксационното описание на представителя на жалбоподателя към заявлението, в случая има горска площ, дори самозалесена, която по законово определение е „гора“.

Не са налице правните основания, контролен орган по Закона за горите, какъвто се явява директорът на Р., задължително да изисква одобрението на лесоустройствената програма за процесния ПИ да се предхожда от промяна на трайното предназначение територията за която се отнася. Поставеното изискване, изведено като основание да не се утвърди Г., въз основа на което е постановен и отказът, е незаконосъобразно, защото не намира своята правна подкрепа в Закона за горите и в Наредба № 18 от 07.10.2015 г. за инвентаризация и планиране в горските територии, но и поради факта, че същото противоречи на разпоредбите на чл.2, ал.3 от ЗОЗ, който се явява специален тъй като в този случай се касае за имот с начин на трайно предназначение - „земеделска земя“. Констатациите на комисията, становището на РИОСВ (косвено) и таксационното описание опровергават становището на ответника, че имота е земеделска земя. Такава е валидирана само като акт за собственост, според описанието на продавания през 2008 г. имот на жалбоподателя – към дата на издаване на оспорваната заповед той не е предназначен за производство на растителна продукция и паша на добитък.

От изложеното съдът прави извод, че изводите на ответника в оспорваната заповед не съответстват на фактическо установено положение, което подведено под правни норми изключва възможността да се приеме, че имот с идентификатор - 46735.11.24, находящ се в [населено място], [община], с трайно предназначение на територията – земеделска и начин на трайно ползване – пасище и площ от 9,047 дка не е гора по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗГ.

Това налага оспорваната заповед № РД05-00147/19.07.2021 на директор на Р. Ш. да бъде отменена и преписката бъде върната на органа за произнасяне по утвърждаване Г. за ПИ с идентификатор 46735.11.24, находящ се в [населено място], [община]. При постановяване акт по утвърждаване на Г., административен орган е във възможността да извърши проверка на терен, ако не споделя фактическите констатации на назначената от него комисия през 2020 г.

В производството не се претендират деловодни разноски, по които съдът да се произнесе.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ заповед № РД05-00147/19.07.2021 на директор на Р. Ш. и ВРЪЩА
преписката по утвърждаване на горскостопанска програма за имот с идентификатор -
46735.11.24, находящ се в [населено място], [община] по заявление Р.
16-02517/17.03.2021 г. от [фирма], съобразно мотивите на решението.
Решението може да се обжалва пред ВАС в седемдневен срок от съобщението.

Съдия